

日本の思い出

Stud. Cristiana-Ioana Petruța, Anul III
Specializarea *Limba și literatura japoneză- Limba și literatura engleză*, Facultatea de Litere, UBB
Mobilitate studențească la Universitatea Kanagawa (Japonia), martie – septembrie 2024

Timpu meu în Japonia a fost unul scurt, dar plin de amintiri care m-au ajutat să îmi schimb perspectivele din care privesc anumite lucruri după care mă ghidez în viață. Deși, în teorie, știam în ce constă a pleca spre cealaltă parte a lumii, nimic nu m-ar fi putut pregăti pentru adevărata față a acestei experiențe. În primul rând, aș vrea să îmi exprim mulțumirile profunde Departamentului de limbi și literaturi asiatice, fără de care nu aș fi putut ajunge în Japonia. Mulțumesc doamnelor profesoare de limba japoneză pentru că ne-au informat despre aceste colaborări între Universitatea Babeș-Bolyai și diferite universități din Japonia, deoarece eu nu m-aș fi interesat de una singură.

Universitatea la care am ales să mă înscriu a fost Universitatea Kanagawa 神奈川大学. Deși nu era una dintre cele mai populare opțiuni, am ales să mă înscriu datorită proximității cu Tokyo, deoarece, pe lângă studii, îmi făcusem un plan de a-mi crea cât mai multe relații cu oameni cât mai unici și diferiți posibil. Odată ajunsă în Yokohama, am uitat complet de a petrece cât mai mult timp în Tokyo. Pot spune că am simțit ceea ce se poate numi doar dragoste la prima vedere cu un oraș. Yokohama și Universitatea Kanagawa, împreună cu căminul Kuritaya Akademeia, au devenit noua mea casă atât fizic cât și spiritual. Nu am decât cuvinte de laudă pentru personalul universității și al centrului internațional. Au fost mereu la un e-mail distanță. Când eu sau Sabina (colega mea de an, cu care împărtășeam aceeași mobilitate) aveam vreo nelămurire, ne ajutau cu tot ce puteau și nu rămânea nimic niciodată nerezolvat. Aș putea scrie la nesfârșit despre toate lucrurile ce m-au impresionat când vine vorba de viața de student în cadrul campusului, cât și în cadrul căminului, dar am să încerc să fac un rezumat cât mai clar, scurt și concis.

Căminul Kuritaya Akademeia s-a ridicat peste așteptările mele din toate punctele de vedere. Camerele noastre, deși mici, erau proiectate în așa fel încât să avem spațiu pentru tot ce am putea să ne aducem cu noi. Clădirea nu a fost creată cu gândul de a oferi studenților o experiență izolantă. Dimpotrivă, era proiectată într-un stil *open-space* cu diferite zone primarioare, create special pentru socializare și studiu. Bucătăriile comune erau complet dotate cu tot ce aveam nevoie, iar băile erau mereu perfect curate. Managerii căminului cât și portarii au fost impresionant de deschiși, surprinzător de amuzanți și cumsecade. Universitatea în sine mi s-a părut definiția unei clădiri ultramoderne. Și aceasta, la rândul ei, a fost creată cu socializarea studenților în minte. Totul a fost la superlativ, inclusiv cadrele didactice care erau mereu dispuse să ne ajute cu tot ce aveam nevoie, să ne răspundă la întrebări. Mai presus de toate, profesorii de la care am avut oportunitatea să învăț puneau accentul pe interacțiunea noastră cu studenții japonezi, așa că, la toate cursurile noastre, jumătate din studenți erau japonezi nativi. Am reușit în acest fel să îmi fac mulți prieteni cu care sunt sigură că nu voi rupe legătura vreodată.

Pe parcursul acestor cinci luni nu pot să spun că am avut multe experiențe pe care orice persoană care vizitează Japonia ar trebui să le aibă. Ca turist, îți poți planifica bugetul pentru a ajunge în majoritatea destinațiilor turistice, cum ar fi Kyoto, Osaka sau Nara. Din păcate, situația mea nu mi-a permis să pot vedea aceste locuri emblematice pentru cultura japoneză. A trebuit să pun prioritate pe traiul meu de zi cu zi și nu pe excursii. Cu toate acestea, nu pot spune că nu am avut deloc experiențe care merită menționate. Yokohama este aproape de Tokyo, așadar de Asakusa, unde am participat la diferite *matsuri* și *natsu matsuri*. Am admirat clădirile vechi și templele, iar în perioada în care au înflorit florile de cireș am fost în Nakameguro cât și la Grădinile Imperiale. Un alt loc important care se află în apropiere de Yokohama e Kamakura. Plimbându-mă prin Kamakura, cât și prin Enoshima, m-am vindecat de tristețea lăsată de faptul că nu am putut vedea Kyoto. Pot spune că aceste locuri sunt, din punctul meu de vedere, la fel de frumoase și cu mai mult șarm. Ultimul loc pe care l-am vizitat a fost zona Yamanashi. Din cămin se putea vedea foarte bine muntele Fuji, dar totuși am vrut să îl văd mai de aproape. Cu ajutorul unor prieteni de la cămin care aveau mașină, am reușit să facem o excursie de o zi la Muntele Fuji cât și la parcul Fuji Q Highland, unde mi-am împlinit visul din copilărie de a ajunge în orașul Konoha din *manga* Naruto.

Acestea pot spune că au fost cele mai interesante lucruri pe care le-am făcut în acele aproape cinci luni. Chiar dacă locurile și obiectivele turistice vizitate îmi vor rămâne mereu în

inimă, nopțile petrecute cu prietenii mergând de la *conbini* la *conbini*, mâncând *ramen* la ore târzii și așteptând primul tren de dimineață sunt la fel de valoroase sau chiar mai valoroase. Japonia ar fi fost fără culoare dacă nu aveam prieteni cu care să trăiesc ceea ce avea de oferit. Un sfat pentru studenții care vor pleca într-o astfel de mobilitate studențească ar fi să pună accent, în primul rând, pe socializare și crearea unui grup solid de prieteni. Eu, la început, nu am făcut asta din cauza anxietății și am ratat multe oportunități de a vedea zone din apropiere, fiindcă nici de una singură nu îndrăzneam să călătoresc.

În concluzie, sunt extrem de satisfăcută de experiența mea în Japonia și, mai ales, de Universitatea Kanagawa. Totul a fost atât de primitiv încât am ajuns să consider clădirea universității ca pe o a doua casă, un lucru care nu e prea comun pentru studenți. Dacă aș putea, m-aș întoarce să studiez din nou acolo, cât de curând posibil. Recomand tuturor care se gândesc să o facă fără ezitare. Mulțumesc încă o dată tuturor cadrelor didactice care au făcut posibilă pentru mine această experiență!

Am atașat mai multe poze cu mine. Aceasta este pe scările templului din Enoshima.

Petruța Cristiana-Ioana
JA-EN 447

Această poză a fost făcută în fața campusului din Minato Mirai.